

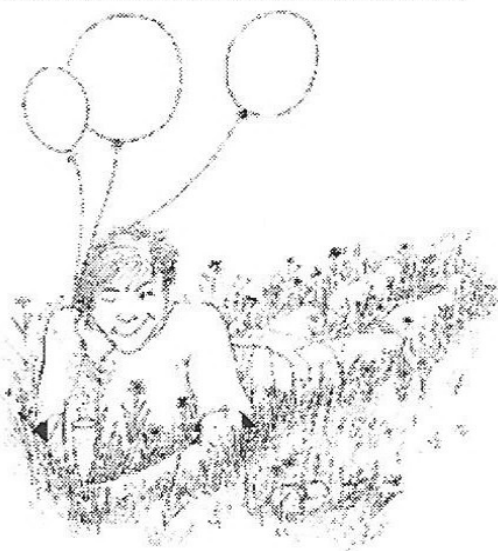
PASILIJ

1/98

POSTILIITON PASILAN OSASTO R. YN LEHTI

PASILIJ 1/97

POSTILIITON PASILAN OSASTO R. YN LEHTI

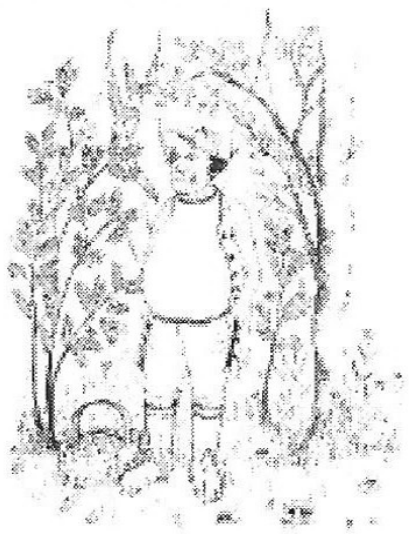
PASILIJ 2/97

POSTILIITON PASILAN OSASTO R. YN LEHTI

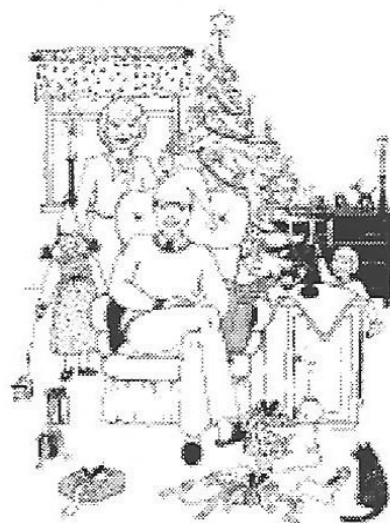
PASILIJ 3/97

POSTILIITON PASILAN OSASTO R. YN LEHTI

PASILIJ 4/97

POSTILIITON PASILAN OSASTO R. YN LEHTI

SISÄLLYSLUETTELO

PÄÄKIRJOITUS	3
PÄÄLUOTTAMUSMIEHEN PALSTA Hannu Sojakka	4
TYÖSTÄ JA SUOJELUSTA Mikko Poutanen	5
PITKÄHKÖT JÄÄHYVÄISET J.Häkä	6
IN MEMORIAM Timo Bomb	7
TIETOA TAPAHTUMAHORISONTIN TAKAA Black Hole	8
AKTIIVIN TESTAMENTTI Kari Pihlaviita	10
ARIN RUOKAPALSTA Ari Mälkönen	17
SUURLAKKO 1905 AY-LIIKKEEN HISTORIAA SUOMESSA -II Oiva Varjos	18
FIRMAN ETU ENNEN KAIKKEA Jouni Kytöaho	20
KV-TUOTANTO VANTAA! Martti Mikkonen	22
KUOLEMA Timo Bomb	23
PASILLIN PIILOSANATEHTÄVÄ N:o 2	24
PARISI - NEWYORK Markku Immonen	30 - 31

Tämän julkaisukauden viimeisen numeron kuvituksesta ovat huolehtineet Kirsti Pentinmikko, Tom Wancke, Markku Hirvonen, Jarmo Somermäki ja R.Talvio. Ulkoasu Ropsi

Postiliiton Pasilan osasto r.y:n lehti. 13. vuosikerta. Osoite PL 25, 00231 Helsinki. Puhelin 020451-7260

PASILLI 1/98

Toimitusneuvosto:

Raimo Talvio päätoimittaja
Ari Mälkönen toimitussihteeri
Lasse Keinänen, Kari Pihlaviita

Painopaikka: EDITA, Helsinki 1998

PÄÄKIRJOITUS

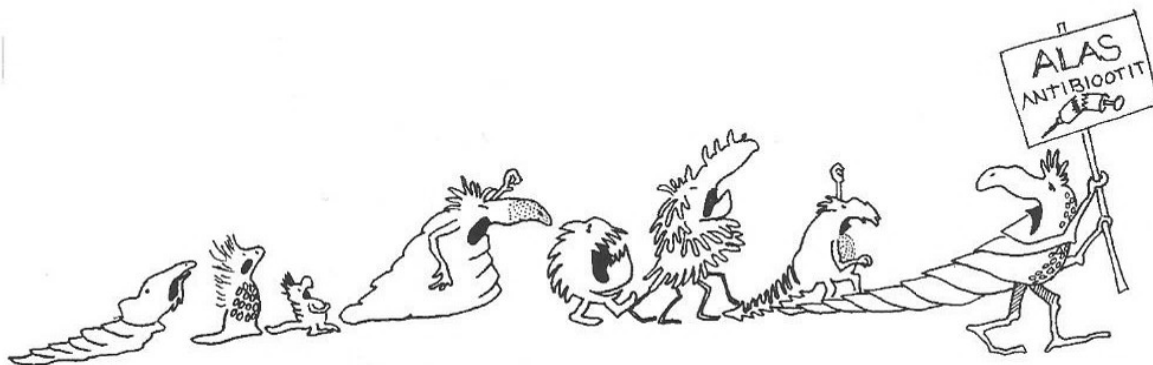
Kauden viimeinen Pasilli on tässä. Olemme saaneet aikaan kaikkiaan viisi numeroa, mikä on aika hyvin tältä porukalta. Toimituskunnan rivit ovat harventuneet ja harvenevat edelleen. Se ei sinänsä ole mikään ihme, kun kuuntelee lukijoiden ja varsinkin kirjoittajien kommentteja aineiston häpäisystä ja muutenkin tehdyn työn laadusta. Täytyy vain kärsiä nahoissaan ja pyrkiä vastaamaan edes niihin haasteisiin, mitä itse on itselleen asettanut.

Tätä lehteä toimitettaessa on käynnissä useita työtaistelutoimenpiteitä. Palomiesten lakko jatkuu ja jatkuu. Tiedotusvälineet (ns. mediapeli) ovat jo vaienneet sen kuoliaaksi: kukaan ei edes muista, mistä on kysymys. Yleisten kulkuvälineiden lakko jatkuu, ja sama media on kertonut meille, että itse asiassa on hauskaa tarpoa hankien halki töihin, sillä siitä saa haasteita ja sisältöä elämään. Päätoimittaja asuu idässä, ja ainakin sieltä päin töihin tullessa on tosiaan saanut käyttää mielikuvitustaan työmatkatapojen keksimisessä. Näin autottomana on ollut pakko turvautua sellaisen omistavien hyväntahtoisuuteen. Nyt on järjestetty yksi vuoro (!) idästä iltavuoroon ja sieltä pääsemiseksi. Firmallamme on kuitenkin kuljetuskapasiteettia riittävästi, mutta ilmeisesti hyvä tahto puuttuu. Valtaosa omista kuljetuksista lopetettiin sen jälkeen, kun HKL otti huolehtiakseen pasilalaisten liikenteestä, tosin taas kerran Hjarkimo-hallin takia.

Tässä lakossa on kysymys meitä kaikkia koskettavista asioista, nimittäin työntekijän perusturvasta. Työnantaja haluaisi yrityksen omistuksen vaihtuessa ottaa vanhat työntekijät uusina välttyäkseen loma- ym. velvoitteista ja vetoaa siihen, että asia on muka oikeusistuimissa kesken. Tosin kaikki oikeusasteet korkeinta lukuunottamatta ovat päättäneet, että työnantaja on väärässä.

Nyt jos koskaan pitäisi ammattiyhdistysliikkeen koota rivinsä tukeakseen liikennetyöläisten oikeutettuja vaatimuksia, sillä tällainen perusturvan murentaminen koskee meitä kaikkia!

Ammattiosastomme vuosikokouksessa (14.2.98 HTY:n talon juhlasalissa) valitaan osastollemme uusi toimikunta johtamaan meidän osaltamme edunvaltaa. Ole sinäkin siellä päättämässä, sillä poissa olevien on demokratian sääntöjen mukaan tyydyttävä paikalla olevien päätöksiin, joten ei kannata sittan napista jälkeensä.

PÄÄLUOTTAMUSMIEHEN PALSTA

Hannu Sojakka

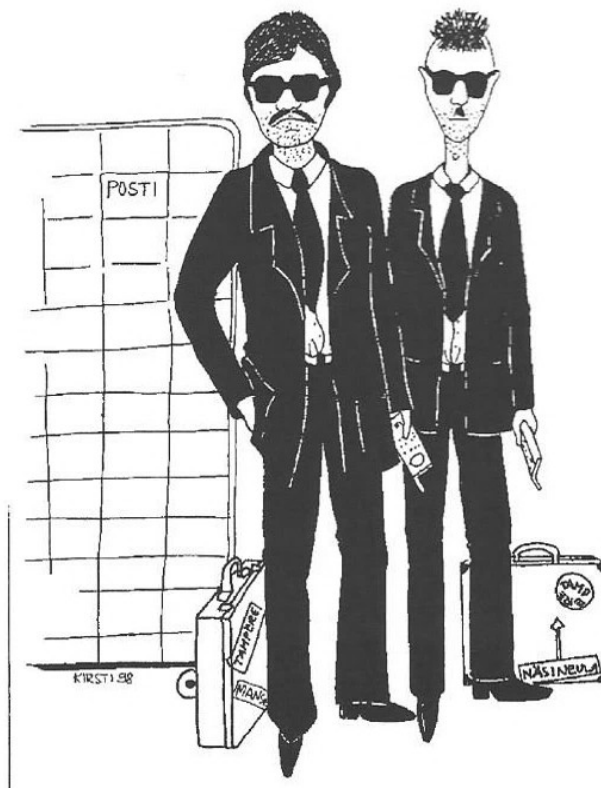
Vuosi vaihtui ja päivät senkun pitenevät matkalla kevääseen ja kesään. Oikein tarkkaan kun kuuntelee voi luonnossa jo kuulla linnunlaulua. Joululiikenne hoitui sulavasti ja kiitettävästi osaavan porukan toimesta. Tiet ovat liukkaita ja hiekoituksessakin näytetään säästettävän niinkuin kaikessa muussakin toimissa.

Vuoden vaihtumisen ohella palautuu mieleen työnantajamme muutosvauhti kuluvalta vuodelta. Vähän väliä toistuvien organisaatiomuutosten, kokeilujen, sekoitteluiden ja hapuilujen myötä saimme kokea myös uusien johtajien ja esimiesten valintakierroksen ja nimittämisen tehtäviinsä. Olen huolestuneena seurannut pitkään talossaolleiden, pidettyjen ja kokemusta omaavien esimiesten sivuuttamista valintakierrosten yhteydessä. Onko johdolla varaa hukata osaamista ja uskollisuutta taloon, postikeskuksen johtamiskulttuuria vaihdettaessa. Kyseiset toimenpiteet ovat vaikuttaneet syvästi työilmapiiriin kehittymiseen tehtaassamme. Tässä yhteydessä täytyy kyllä todeta, että kirjepostin osalta on ammattiosaston vaatimuksia kuunneltu johdon uudelleenjärjestelyissä.

Voutilan pakettilajittelukeskus Kehä kolmen varrella etenee aikataulussaan ja rakennus on jo hahmottumassa ja saavuttamassa muotonsa. Kävin loppiaisena paikan päällä katsomassa tätä postin mittavaa hanketta. Työt olivat käynnissä vaikka oli pyhäpäivä. Huhti-, toukokuussa ensi vuonna koko komeus on valmiina ja täydessä käynnissä. Voutila projektista on järjestetty kysely jossa henkilöstöltä on tiedusteltu mielipiteitä ja kantoja lajittelukeskushankkeeseen. Kysely on nyttemmin jo uusittu ja suosittelen kyllä vastaamista siihen, jotta projekti pystyisi huomioimaan henkilöstön toiveet ja mahdolliset parannusehdotukset riittävän kattavasti. On tärkeätä, että tehdas saadaan miehitettyä omalla osaavalla väellä ja vapaaehtoisilla työntekijöillä jo ennen varsinaista h-hetkeä.

PL:n Pasilan osaston vuosikokous lähestyy. Se pidetään tänä vuonna lauantaina 14. helmikuuta perinteisesti HTY:n talon juhlasalissa. Tulehan paikalle vaikuttamaan ja valitsemaan tulevalle kaudelle 1998-1999 ammattiosaston toimikunta ja puheenjohtaja. Toimikuntahan on se elin joka tekee päätökset osaston asioissa vuosikokousten välisenä aikana.

VAPISE PASILA !!
TAMPEREEN MAFIA ISKEE !

TYÖSTÄ JA VÄHÄN SUOJELUSTAKIN

Mikko Poutanen

Työsuojeluvaltuutettu

Vuosi 97 on jo historiaa. Vaikka sanotaankin, että ken vanhoja muistelee, sitä tikulla silmään, niin on silti pakko muistella vanhojakin. Tapaturmat pysyivät ikävästi vuoden 96 tasolla, joka oli käännekohta verrattuna edellisvuoteen, eroa peräti 20%. Positiivisenä pitää katsoa, että yhtään vakavaa tapaturmaa ei sattunut. Vakavalla tapaturmalla tarkoitetaan turmaa, mistä jää pysyvä haitta-aste tai seuraa kuolema.

Uudelleensijoitus tehtaassamme tökkii kaikista kauniista puheista huolimatta, vaikka pitäisi olla selkeät pelisäännöt ja ohjeet. Tämä on osa-alue, jonka luulisi olevan tärkeä asia työnantajalle, sillä vaivainen ihminen väärässä työpaikassa ja vielä vasten tahtoaan aiheittaa melkoisen menoerän sairauspoissaoloina. Luulisi työnantajan kiinnostavan korjata tämä epäkohta.

Olen saanut tiedusteluja menettelystä yli 30 vuorokautta sairauspoissaoloja /vuosi pitäneiltä työntekijöiltä, jotka on lähetetty Medivireeseen työkyvyn kartoitukseen. Tämä menettely nojaa työnantajapuolen antamaan ohjeeseen, joka tulee työsuojelulaista ("työnantajan vastuu työntekijästä") joten tarkoituksena on pelkästään ihmisen suojeleminen.

Voutilan pakettilajittelukeskuksen rakentaminen etenee vauhdilla: seinät alkavat olla jo pystyssä, joten muoto ja koko alkaa hahmottua. Olemme saaneet kotiin jo kyselyn halukkuudesta siirtyä uuteen paikkaan. Mielestäni paikka tulee ensisijaisesti miehittää omalla henkilökunnalla ennen ulkopuolisten palkaamista. Muutama tärkeä asia on edelleen auki vieläkin. Minulla ainakin olisi pari auki olevaa kysymystä.

- Millä palkalla tehdään töitä?

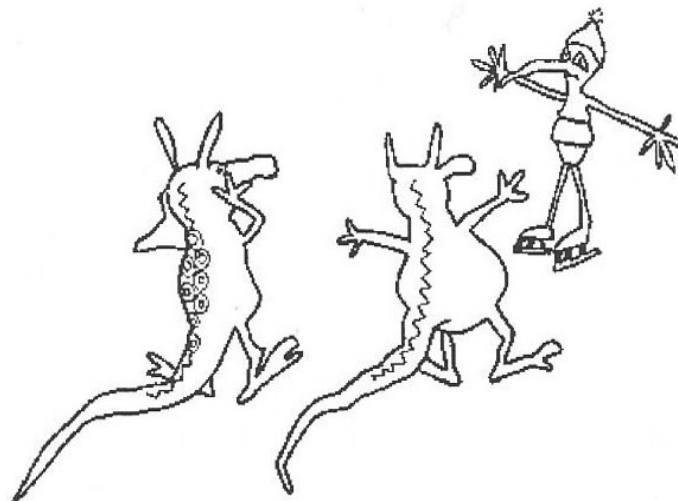
- Työajat?

- Kulkuyhteydet?

Tupokin runnottiin kokoon puoliväkisin, eikä ilman työtaistelua päästy tälläkään kertaa. Ei käy kateeksi palomiehiä, jotka taistelevat oikean asian puolesta. Mielestäni on sikamamaista nostaa yksipuolisesti erittäin raskaan työn tekijöitten eläkeikää kymmenellä vuodella.

Haluaisin nähdä päättäjän, joka juoksee savusukelluslaitteet päällä vaikka seitsämanteen kerrokseen 64-vuotiaana. Taitaisi tulla luonnollista poistumaa.

Onneksi on sentään yksi ryhmä, joka on pystynyt pitämään eduistaan kiinni, nimittäin kansanedustajat, jotka pääsevät täydelle eläkkeelle peräti 12 vuotta palveltuaan, siis parhaimmillaan kolmekymppisinä, eikä ole rahasta puutetta, että se tästä oikeusvaltiosta tällä kertaa. Hyvää ja turvallista vuodenjatkoa kaikille.

PITKÄHKÖT JÄÄHYVÄISET

J. HÄKÄ

Työpäivän päätyttyä istuin sattumoisin siinä lähikuppilassa, jonne minulla on ollut tapana pistäytyä päivittäin junaa odottelemaan. Sitä hartaustilaisuutta vietin omissa oloissani. Toiset postilaiset taisivat myös olla paikalla pienin porukoin.

Päätoimittajakin sattui olemaan paikalla. Huomasin minutkin kuselle mennessään.

- Saanko tilata sinulta joulujutun? Haluan että kirjoitat sen mahdollisimman kitkerästi.

- Noin en osaa kirjoittaa. Kunnioitan toisten vakaumusta. En voi luvata.

- Älä ota noin vakavasti. Äläkä näe turhan paljon vaivaa. Huitaise se juttu!

Yleensä olen tehnyt juttuni omin ehdoin. Ilman jonkin keskuskomitean määräystä. Mutta tuo äskeinen toimeksianto taisi kalahtaa. Rupesin seulomaan omia muistikuviani. Kirjoitin vaisun juttuni.

Taisin muistaa hiukan väärin.

Tuota juttua pyytäessään päätoimittaja ei sittenkään kehottanut huitaisemaan. Se koski edellistä syysnumeron juttua. Siinä purin vanhoja kaunoja lehtemme latojia kohtaan. Tunsin tehneeni sen toistenkin puolesta.

- Joulujuttusi oli parempi kuin se edellinen, sanoi päätoimittaja kerran taas tavatessamme.

- Miten niin? Itsehän pyysit minua huitaisemaan. Ja millä hemmetin oikeudella? Täytyykö minun tarvella imagoni, kun teillä ei ole varaa maksaa kunnon jutusta kunnon palkkiota?

- Täytyy, oli tyrmäysvastaus. Tuon kirjoitin pakinoitsijan ja taiteilijan oikeudella. Jos jollakulla on siitä jotain hampaankolossa, niin oikaiskoon. (Kunhan ei peukaloi minun tekstiäni.)

Tätä kirjoittaessani olen talvilomalla, joka kestää tammikuun loppuun. Mutta töihin en enää palaa. Helmikuun alkaessa olen näet jo emeritus (loppuunpalvelut), jopa hypermeritus (ylipalvelut) postimiesraakki.

Täytyy kai vähän selittää. Olisin päässyt eläkkeelle jo vuoden vaihteessa. Mutta olin lukenut säännöksiä vähän huolimattomasti ja tulkinnut niitä väärin. Siitä tämä ylipalvelu. Menköön siis vielä tämä kuukausi. Eihän tässä mitään suurta vahinkoa ole kai tullut. Paitsi mitä olen koheltanut sorvin ääressä. Mutta sitä ei onneksi noteerata.

Eikä kukaan kehdannut patistaa lähtemään. Ainakaan niin selkokielisesti, että minä taulapää olisin älyynnyt lähteä. Joku duunikaveri (joka ehkä luuli minua tärkeäksikin pelinappulaksi) arveli, ettei minusta ehkä ollut vielä puristettu ulos kaikkia mehuja. Tuota hypoteesia en itse hyväksy.

Toisaalta taas kaikki eivät ehkä hyväksy selityksiäni. Oma huolimattomuuttaniko vielä jäin? Akka kehtasi esittää sellaisen väitteen, että minun piti muka jäädä katsomaan, miten siellä pärjätään. En tiedä mitä oikein tarkoitti. (Huonokin komennus kotiolut voittaa?)

Olisin kuulemma voinut ja saanut kitua aina 65-vuotiaaksi saakka. Mutta tunnen itseni aika raihnaiseksi. Päätin lähteä talosta, kun vielä omin jaloin pääsin.

Vaan pitäisikö vielä katsoa, kuinka tämä kitulias lehti pärjää ilman minua? Onko siitä tämän duunaripuljun edustajaksi? Ei minua tähän tarvita. Kunhan opitte tietämään, että lehti on hemmetin iso osa yhteisön imagoa.

Kumpi oli ensin, muna vai kana? Älkää suotta sitä pohtiko. Minä vastaan: muna. Sen muni muinoin jokin toinen lintulaji. Siitä munasta kuoriutui mutanttina meidän tuntemamme nykykana (vrt. evoluutioteoria). Mutta paskat siitä. Jatkakaa munimistanne. Enempää en selittele.

Teille nuoremmille sanon: kirjoittakaa, se kannattaa! Rahaa tulee kuin ropsikaupasta.

IN MEMORIAM

J.Häkä on poistunut keskuudestamme. Otin tyrmistyneenä vastaan tämän tiedon hänen äkillisestä lähdöstään. Mitä nyt? mietin. Mikä oli johtanut tähän? Varmaa lienee vain se, että moni jää kaipaamaan hänen hiljaista huumoriaan. Hän itse korosti aina kirjoittavansa viihdettä. Muut saavat kirjoittaa asiaa, hänellä oli tapana sanoa. Itse muistelen niitä kertoja, kun istuimme oluella saman pöydän äärellä. Sanakäännökset olivat yksi hänen mielenkiintonsa kohteista. Eihän sitä kuunnellut sikakaan vinkumatta, kun hän innostui jauhamaan Jole Dobelmanin kanssa Suomen kieltä uuteen uskoon. HANASTA TULEE MUJUA. On vielä muistettava hänen uupumaton rehkimisensä pasillin talojan, eikun jalaton, ääh, latojan pitämiseksi kurissa ja herran nuhteessa. Niin vain kuitenkin on käynyt, että hänen veikeä hahmonsä ei enää tallaa verstaamme käytäviä pitkin. Allekirjoittanut tulee aina muistamaan hänet toverina ja hienona miehenä.

Timo Bomb

PS. Suuresti kunnioittamamiie J. HÄKÄ on jäänyt 16. tammikuuta kuluvaan vuotta talvilomalle, jonka jälkeen hän jää hyvinpalvelleena eläkkeelle 63 vuoden iässä pitkän virkarupeaman jälkeen. Pirä ihtes rniähenä.

Tietoa tapahtumahorisontin takaa

Black Hole

Mustan aukon ympärillä on rajalinja, jota kutsutaan tapahtumahorisontiksi. Sen sisäpuolella mustan aukon painovoima on niin suuri, että edes valo ei kykene sitä voittamaan. Siksi tapahtumahorisontin sisäpuolelta ei pystytä saamaan minkäänlaista tietoa. No, ei hätä ole tämän näköinen. Arvoisat lukijani, olette siinä onnellisessa ja etuoikeutetussa asemassa, että - kaikkia luonnonlakeja uhmaten - Te saatte kuin saattekin tietoa suoraan mustasta aukosta.

Me elämme tietoyhteiskunnassa. Tämä yleinen hokema on varmasti kaikkien tiedossa. Tietämisen mahdollisuus on viime aikoina lisääntynyt räjähdysnomaisesti. Kehittynyt tietotekniikka on synnyttänyt maailmanlaajuisen tietoverkon, jonka sisältämä tietomäärä on jo tällä hetkellä yksityisen ihmisen käsityskyvyn tavoittamattomissa. Samalla kun tiedon määrä on lisääntynyt, raja oikean ja väärän sekä hyvän ja pahan tiedon välillä on hämärtynyt.

Kun "monipuolista" ja usein ristiriitaistakin tietoa on niin helposti saatavissa, yhä useammin ihmisten mielipiteet perustuvat pelkkään tietoon. Sellaiseen tietoon, joka vastaa heidän elämäntilannettaan tai odotuksiin. Mielipiteet, jotka perustuvat aktiiviseen ajatteluun, konstapylkkäsmäiseen kaikkien näkökulmien pohdiskeluun, ovat yhä harvinaisempia.

Ihmisten mielipiteet ovat ailahtelevia, koska ne eivät ole seurausta omakohtaisesta ajattelusta, vaan pelkästä tiedon lukemisesta tai kuulemisesta. Hyvä esimerkki tästä on käynnissä oleva turkiskeskustelu. Tammikuun alussa Helsingin Sanomien mielipidesivulla esitti joku tiedon - varsin heppoisin perustein, että keinoturkkien valmistaminen kuluttaa enemmän uusiutumattomia luonnonvaroja (raakaöljy) ja on muutenkin ympäristölle haitallisempaa kuin turkistarhaus. Kulovalkean tavoin riensivät ne, jotka syystä tai toisesta kannattavat turkistarhausta, omaksumaan tämän tiedon mielipiteekseen. Lähes päivittäin tuli tilanteita, joissa joutui omakohtaisesti tai sivustakuulijana todistamaan, kuinka turkistarhausta puolustettiin tämän mielipiteen avulla. Kunnnes tammikuun 26. päivänä, samaisella mielipidesivulla, julkaistiin kirjoitus, jossa ympäristötoimittaja Helena Tengvall esitti tieteelliseen tutkimukseen perustuvan tiedon, että turkistarhaus kuluttaa lähes 70-kertaisesti sen määrän raakaöljyä mikä kuluu keinoturkkien valmistukseen, ja että tarhaus kaikkin oheistoimintoinen (mm. rehunvalmistus/-kuljetus) on moninverroin haitallisempaa ympäristölle. Moni tässä asiassa tietoniekkana esiintynyt on menettänyt uskottavuutensa. "Pitäs ajatella enste" sanoi jo Simo Salminen.

Tieto on valtaa, tai ainakin vallankäyttöä. Siksi ihmisten mielipiteisiin halutaan vaikuttaa. Niihin voi vaikuttaa muullakin tavalla kuin oikealla tiedolla. Tällaista "tieteenlajia" kutsutaan manipulaatioksi.

Pirkanmaalaisten ammattiosastojen julkaisemassa Tammerposti-lehdessä oli juttu "Ajankohtaista asiaa Tampereen japa-alueelta", josta seuraava lainaus: "Laitoksen tavoitehan on saada postit perille asiakkaille vuoteen 2000 mennessä". Nopeimmat niistä, jotka tietävät, että tamperelaiset tietävät postin asioista pääkaupunkiseutulaisia enemmän, ehtivät jo lähteä levittämään tietoa postin uudesta, vallankumouksellisesta jakelustrategiasta. Siitä puhutaan senkin jälkeen, kun esitän seuraavassa Pasillissa ilmestyvässä kolumnissani vilpittömän anteeksipyyntöni ja lainatun lauseen kokonaisuudessaan. "Laitoksen tavoitehan on saada postit perille asiakkaille vuoteen 2000 mennessä siten että taloudet saavat postinsa viimeistään kello 12.00 ja yritykset kello 11.00 mennessä." Tämä on klassinen esimerkki siitä, kuinka ihmisille tarjottu tieto voi olla täysin alkuperäisestä tarkoituksesta poikkeava. Ihmiset, jotka omaksuvat tämän tiedon mielipiteekseen, ovat manipuloituja.

Manipulaatiota suoritetaan myös mielikuvatasolla. Tutustuin erään tyhjennysharjoituksen aikana postilaisten tiedotuslehteen Viikkopostiin. Lehtisessä oli juttu "Pilotit käynnistyvät vuoden alussa" Jutussa oli mainittu nimisana **pilotti** 25 kertaa ja teonsana **pilotointi** 5 kertaa. Jutun sisältö oli sitä perinteistä rationalisointifraseologiaa (siis tietoa), mutta se oli ovelasti piilotettu toistuvien **pilotti**-ilmausten sekaan.

Nykysuomen sanakirjan mukaan **pilotti** tarkoittaa lentäjää tai lentokoneen ohjaajaa. **Pilotointi** ei kyseisen kirjan mukaan ole lainkaan suomea. Mitä työnantaja tavoittelee näiden sanojen käytöllä? Lentäjäromantiikkaa? Lentäjähän on kaikkien poikien toiveammatti ja kaikkien tyttöjen toiveaviomies. Lentäjällä on suuri vastuu, mutta hän myös ohjaa, käyttää valtaa. Jutun lukijat ovat vaarassa omaksua tiedon ikäänkuin "rivien välistä", siis **pilottien** välistä. **Pilotteihin** osallistuvat istuvat jo samassa koneessa (ei enää vanhanaikaisesti veneessä).

He ovat omaksuneet yhteisen tiedon ja tuntevat olonsa tärkeäksi, he ovat olevinaan sananmukaisesti vallan kahvassa. Tosiasiassa he ovat manipuloituja. Kun tapaat henkilöstön edustajan, joka kertoo **pilotoineensa** tai tulevansa **pilotoimaan**, kavahta, sillä kummoisempaa apua ongelmiisi ei ole odotettavissa.

Aivan omaa luokkaansa manipulointikeinona ovat postin järjestämät henkilöstökyselyt. Kun kysymykset on laadittu siten, että vastaukset ovat aina ja väistämättä kyselyn järjestäjän toiveitten mukaiset, on kysymys manipulaatiosta. Otetaan kuvitteellinen esimerkki. Kysymys: **Onko työyksikkösi rationalisoitu vastaamaan tuotannon muutostarpeita?** Vastausta pyydetään akselilla täysin eri mieltä - täysin samaa mieltä. Hyvä lukija, seuraa ohjeita ja yritä välittää kyselyn järjestäjälle käsityksesi, että työyksikkösi on rationalisoitu liikaa ja ettei työnjohto hallitse edes nykyistä tuotantoprosessia puhumattakaan sen muuttamisesta. Ei onnistu, ei sitten millään. Ainoa todellinen vaihtoehto on jättää vastaamatta.

Lopuksi, pieni kevennys tähän varsin masentavanolaiseen pakinaan. Seuraavassa Vuotilaan himoavan supertyöläisen vastaus Voutilakyselyyn. Se on koottu kysymysten "oikeista" vastauksista, siis niistä, joita työntäjä pitää kaikkein kivoimpina.

"Voutila-hanke ei ole minulle millään tavalla epäselvä, siitä on tiedotettu todella perusteellisesti ja olen perehtynyt huolellisesti Voutilaa koskeviin lehtijuttuihin. Tiedän tarkalleen missä Vuotila sijaitsee ja tiedän mitä työtehtäviä Voutilassa tulee olemaan. Uusi lajittelutehdas kiinnostaa minua suuresti. Haluan kiihkeästi, että työoloissani tapahtuu muutoksia ja siksi odotan todella innolla uuden lajittelukeskuksen valmistumista. Minua ei pelota tippaakaan se, mitä uusi lajittelukeskus merkitsee henkilöstölle ja olen varma, etteivät asiat missään nimessä huonone Voutilassa. Vuotila on mielestäni erittäin myönteinen asia, enkä usko, että Voutilan lajittelukeskus aiheuttaa minkäänlaisia ongelmia henkilöstölle. Minusta on hienoa, että Posti investoi uusiin rakennuksiin ja olen todella iloinen uudesta lajittelukeskuksesta. Olisi erittäin hienoa työskennellä uusissa tiloissa."

JK1 Tässä jutussa esiintyy sana tieto tai sen johdannainen yhteensä 33 kertaa.

JK2 Lämmin kiitos Häkälle ystävällisestä kirjeestä.

Aktiivin testamentti

Tämä on haastattelu. Se aloitetaan perinteisellä haastattelun aloituskysymyksellä.

"Kuka sinä olet?"

No, etkö sinä minua tunne? Nevalaisen Lassehan minä olen, pientilallisen poika Etelä-Hämeestä. Olen syntynyt 46 vuotta sitten, vielä elossa ja postimies.

"Miksi ja milloin sinusta tuli postimies?"

Pientilalta oli lähdettävä jo 15-vuotiaana. Talonpojan tappolinja oli käynnissä jo silloin. Postiin tulin vuonna 1971 ja seuraavasta syystä: Olin menossa kihloihin. Vein kellon kaniin saadakseni ostettua tytölle sormuksen. Pari viikkoa töissä postissa ja saisin kellon takaisin. Näin ajattelin. Kello on yhä kanissa, minä postissa ja sitä tyttöä olen nähnyt viimeksi 23 vuotta sitten.

"Minkälaisissa sosiaalisissa ympyröissä sinä tällä hetkellä vaikutat?"

Asun Espoossa. Minulla "on" kaksi poikaa ja avovaimo. Vanhempi poika on jo lähtenyt kotoa.

"Olet ollut postikeskuksessa töissä koko sen olemassaolon ajan. Mitä mieltä olet Pasilasta työpaikkana?"

Hyvä työpaikka eikä maksa paljon. Vanhoina hyvinä aikoina tämä ehkä olikin hyvä työpaikka. Mutta joka päivä on menty huonompaan suuntaan. Tällä hetkellä tilanne on surkea. Lama houkutteli duunarista esiin kaikkein vastenmielisimmät ominaisuudet. Raukkamaisuus, pelkuruus ja perseennuoleminen ovat niitä menetelmiä, joilla eräät työläiset tällä hetkellä kynsin hampain pitävät kiinni työpaikastaan. Työnantajan johtamismenetelmät ovat ala-arvoiset. Työnjohto öykkäri, pelottelee ja käyttäytyy ylimielisesti. Se ei yksinkertaisesti hallitse tehtäviään. Se ei saa edes automaattisesti sulkeutuvia ovia pysymään kiinni. Hallinnollinen johto tekee käsittämättömiä virheitä. Ja virheisiin syyllistyneet ylennetään. Ja kaiken kukkuraksi työnantaja - yksinkertaisuudessaan - omissa tiedotteissaan valittelee, ettei posti kulje! Vaikka Pasilassa on paljon kestettävää, on siinä yksi hyvä puoli. Vuosien varrella olen saanut olla tekemisissä monien hyvien työtovereiden kanssa, joistakin on tullut jopa ystäviä.

"Olet toiminut pitkään erilaisissa luottamustehtävissä ja nyt lopetat. Mitä mieltä sinä olet ay-liikkeen nykytilasta?"

Suomessa on yleinen harhakäsitys, että ay-liike olisi vahva. Sehän ei pidä paikkaansa. Se on äärimmäisen heikko. Se ei ole mitenkään pystynyt vastaamaan työnantajan hyökkäykseen, jonka lama ja "työväen" hallitus on mahdollistanut. Ammattiyhdistysliikkeen johto kuvittelee, että sillä on valtaa, kun se on voinut kabineeteissa sopia työehtojen huononnuksista. Otetaan nyt esimerkiksi vaikka tämä EMU. Kun tsaari Lipponen käski, niin SAK kannatti EMUa ilman kritiikkiä, ilman tietoa kaivaen omaa hautaansa. Siis ay-liikkeen hautaa, kai ne johtajat aina jostakin jonkinlaisen suojatyöpaikan saavat.

Miksi ay-liike on perustettu? Jotta heikot yhdessä voisivat vastustaa vahvojen valtaa. Se ei enää toteudu kuin jossain perustasolla, ammattiosastoissa. Pasilan osastossa on vielä yritystä, niinkuin viimeisillä mohikaaneilla. Hyvä esimerkki, kuinka vaikeissa olosuhteissa ay-toimintaa joutuu järjestämään, on palomiesten lakko. Kun jostain vielä löytyy ammattiliitto, joka toimii ay-liikkeen periaatteiden mukaisesti, asettaa kyseenalaiseksi vanhat valtarakenteet, mitä tapahtuu: Kuin yhtenä miehenä tiedotusvälineet - laidasta laitaa - kiljuvat pienryhmien lakko-oikeutta vastaan. Mukana kuorossa ovat myös ns. vasemmistolehdet joukkueenjohtajanaan Demarin luonnevikainen kolumnisti, jonka elämäntehtävänä on valvoa, ettei missään eikä kukaan loukkaa demaripamppuja.

"Tunnet hieman katkeralta. Onko Suomella tulevaisuutta?"

Suomi on loppu - siltä minusta nyt tuntuu. Tulevaisuudessa se on vain jonkun Euroopan Liittovaltion syrjäinen osa, jolla ei ole minkäänlaista oikeutta päättää omista asioistaan. En voisi kuvitella, että menisin nykyisen EU-suomen armeijaan. Minä en ole pettänyt isänmaatani, vaan isänmaa on pettänyt minut. Nykyinen vasemmisto on pettänyt kaiken mikä on petettävissä. Se on kaikissa oleellisissa kysymyksissä edistystä vastaan. EU-suurpääoman perseennuolijat - muuta en voi sanoa. Pystyn kuitenkin vielä tekemään eron

suhtautumisessani eri vasemmistoryhmiin: demarien politiikkaa vihaan, vasemmistoliiton politiikkaa halveksin. Pahinta mitä Suomelle voi tapahtua on se, että tämä ns. vasemmisto ja samanhenkiset ryhmät, kuten vihreät ja kokoomus, voittaisivat seuraavat eduskuntavaalit. Tulevissa vaaleissa on ainoa mahdollisuus äänestää jotakin vasemmistoradikaalia sirpaleryhmää, jolla on vielä kunnia ja omatunto tallella. Tämän kansan miesten henkistä tilaa kuvaa hyvin se, että erään lehden kyselyn mukaan Orimattilan liipasinhullu turkistarhaaja on monien miesten sankari. Ei tämän kansan keskuudessa ennen ole pidetty sankarina miestä, joka uskaltaa ampua nuorta tyttöä selkään. Olen vakaasti sitä mieltä, että anarkisti- ja kommunistinuoret, kettutyöt ja muut eläinaktivistit ovat tämän maailman viimeinen toivo.

“Tämän täyslaidallisen jälkeen tuntuu hieman kornilta kysyä, mutta kun haastatteluetiketti vaatii, niin kysytään. Miten aiot kuluttaa luottamustehtäviltäsi vapautuvan ajan?”

Lukemalla, opiskelemalla, ulkoilemalla, haaveilemalla henkilökohtaisesta paremmasta elämästä, seuraamalla yhteiskunnallisen rappion etenemistä. Ja kyllä minä vielä jotakin kiusaa aion herroille tehdä, enhän minä ammattiosastoa jätä. Äänestän vuosikokouksessa samoja vanhoja jäärpäitä kuin tähänkin asti ja pyrin olemaan hyvissä väleissä niitten kanssa, joita en äänestä.

“Mikä on mielestäsi elämän tarkoitus?”

Ei aavistustakaan.

Haastattelija:
Kari Pihlaviita

HIPA

LIHASOPPA 20.-
 PYTTIS 28.-
 JÄLKIRUOKA:
 LÄTTY 15.-

TERVEITÄ LISKOJA MYYDÄÄN

145699
 145699
 145699
 145699

RETKI TAMPEREELE
 TUTUSTUMME TAMPEREEN
 POSTIKESKUKSEEN
 RUOKAILU NAKKIKIOS
 LÄHTÖ KLO 10.00
 JOUKKO MUKAA

EI RYHMÄKOK
 SIIRTYY ENSI VI

LUKUTAIDOTTOMIEN-TIIMI

NIMI	15-	16-	17-	18-	19-	20-	21-	22-	23-
VIRTA	S	L2	☕	S	F4	WC	WCP	S	🏠
LÖTJÖNEN	F1	PS	☕	F5	WCP	L1	YP	🏠	
HÖPPIÄ	PS	F3	☕	MANU	L2	WC	PS	MANU	🏠
SIPPOLA	WC	F4	WC	F7	PS	☕	YP	L1	🏠
KOSKI	MANU	S	YP	YP	S	F1	S	☕	🏠
VILPPULA	WCP	F7	YP	F4	L1	L2	PS	☕	🏠
TÖLLI	F3	F1	L2	WC	WC	F6	F7	F4	🏠
PERSSON	L1	S	MANU	F1	F4	PS	WCP	MANU	🏠
MANILA	F4	☕	F6	MANU	L2	S	WCP	WC	🏠
KARILA	F5	WCP	MANU	L3	r	c	r	MANU	🏠
JYSKYLÄ	YP	PS	F3	☕	PS	YP	WC	L2	🏠
PUROLA	☕	YP	F1	F4	WCP	PS	L2	PS	🏠
MYYRYLÄ	F2	☕	WCP	PS	L1	YP	F6	F3	🏠
RÖMÖLÄ	L2	☕	WC	F1	F6	☕	☕	PS	🏠
SITKALA	F2	L1	S	WC	MANU	F4	☕	L2	🏠
SISTONEN	WC	WC	WCP	S	F2	S	☕	YP	🏠

N OSASTON
 KOKOUS
 98
 KLO 14.30

KIRSTI

MORO

TAMPEREEN
 LÄPÄISYLUVU
 ERINOMAISET
 MUTTA MIKSI

PASILAS:

NHME

JU
 TU

EI TAUKOJA!
 F=KODDAUS
 WC=VOIT HOITAA TARPEESI
 WCP=WC:N PESU
 MANU=HUILAUSVUORO
 L=KEPITYS
 PS=PER...N SYÖTTÖ
 ☕=KAHVIN JUONTI
 YP=RUOKAA
 S=SIIVOUS

🏠 = KOTIIN

TERV. JUMPPARI

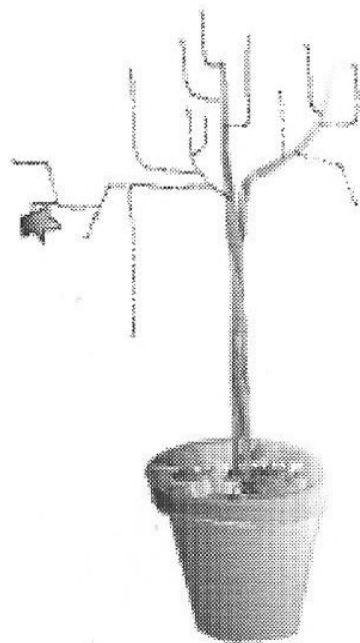
Raskasta postia - erittäin raskasta - mutta niin rakasta

L.K.

Siivotessani nurkkia silmiini osui Pasilan Osaston jäsenilleen lähettämä kirje. Kirjeessä oli päiväys 23.9.1996 Mitä asioita tuosta lappusesta löytyikään. Työajanlyhennys, kellokortti, työviihtyvyys... Mitenkäs nämä asiat ovat kehittyneet reilun vuoden aikana. Työajanlyhennyksestä todettiin työnantajan ryhtyneen puuhiin ns. Pekkaspäivien poistamiseksi. Tuolloin kokonainen vapaapäivä oli otettu "vain" pelkkää aamuvuoroa tekeviltä. Nythän tiedämme, että vapaapäivä voi lähteä jo jopa ilman mitään perusteita.

Kellokortista jupistiin seuraavaa: *"Työnantaja on pettänyt lupauksensa. Uusien henkilökorttien käyttö vain ja ainoastaan kulunvalvontaan oli karkeaa valhetta."* Tämä nykyinen kellokortti myytiin meille kulunvalvontakorttina tai paloturvallisuuskorttina. Pikkuisen me sitä ihmeteltiin kun systeemin piti toimia siten, että tulipalon sattuessa palopäällikkö tietää keitä on sisällä hallissa. Eli siis tulipalon sattuessa pitää muistaa leimata kortti ulos juostessa. Savua saattaa olla niin paljon, että ehdottaisin leimauslaitteiden sijoittamista lattian rajaan. Kyllähän se jo silloin tiedettiin mikä kortin oikea tarkoitus on, mutta miksi sitä ei voitu ääneen ja rehellisesti sanoa. Nyt esimiehet huomauttelevat kärkevästi, jos olet unohtanut leimata korttisi. Kyllä se leimaaminen sitten aivan itsestään muistuu mieleen, kun kortin käyttö vaikuttaa suoraan palkkaan. Ja siitä ajasta ei olla muuten kaukana. (Miksiköhän puhutaan "leimaamisesta"? Vaikka kuinka olen yrittänyt, en ole korttiini saanut yhtään leimaa.)

Mitenkäs työviihtyvyyden on käynyt? Nythän en voi puhua muusta kuin omasta työviihtyvyydestä. Jos puhuisin muiden puolesta, joku saattaisi olla eri mieltä. Jos muutama asia työosastolla on päin hanuria, niin se ei tarkoita sitä, että ihminen olisi kokonaisuudessaan tyytymätön työhönsä. Jos nämä muutamat kenkää hiertävät asiat saataisiin korjattua, niin työviihtyvyys saattaisi parantua huomattavasti. Kun nyt ollaan suunnittelemassa uutta ja hienoa pakettilajittelukeskusta Kehä 3:n suunnalle, niin toivottavasti työpisteiden suunnitteluissa ollaan ottamassa työviihtyvyyttäkin huomioon. Mutta mitä se viihtyvyys on sitten suunnittelijan päässä. Onko se sitä, että työpaikalle tuodaan kukka. Kolmoskoneen koodaustasolla jököttää kuuleman mukaan erittäin kallis männynkakkara tuomassa työviihtyvyyttä koodaajille. Kysäisin koodaajilta, että kuinka paljon se heidän päiväänsä piristää, niin ei oikein selvää vastausta saanut. Negatiivinen kommentti oli männystä, että se peittää näkyvyyden hallin kelloon. Minun päivääni tämä männynkakkara piristi paljonkin, eipä ole tullut naurettua pitkiin aikoihin niin makeasti. Työviihtyvyyden pitäisi lähteä työstä ja sen tekemisestä. Ennen oli mukava tulla töihin, kun pomo tervehti reilusti ja vaihtoi ehkä sanan jostakin muusta kuin työstä. Nykyisin "huomenta" -sanon sijasta saa kuulla: "nelosen syöttö". Mutta ehkä tässä on toteutunut vanha sanonta: niin metsä vastaa kuin sinne huudetaan.

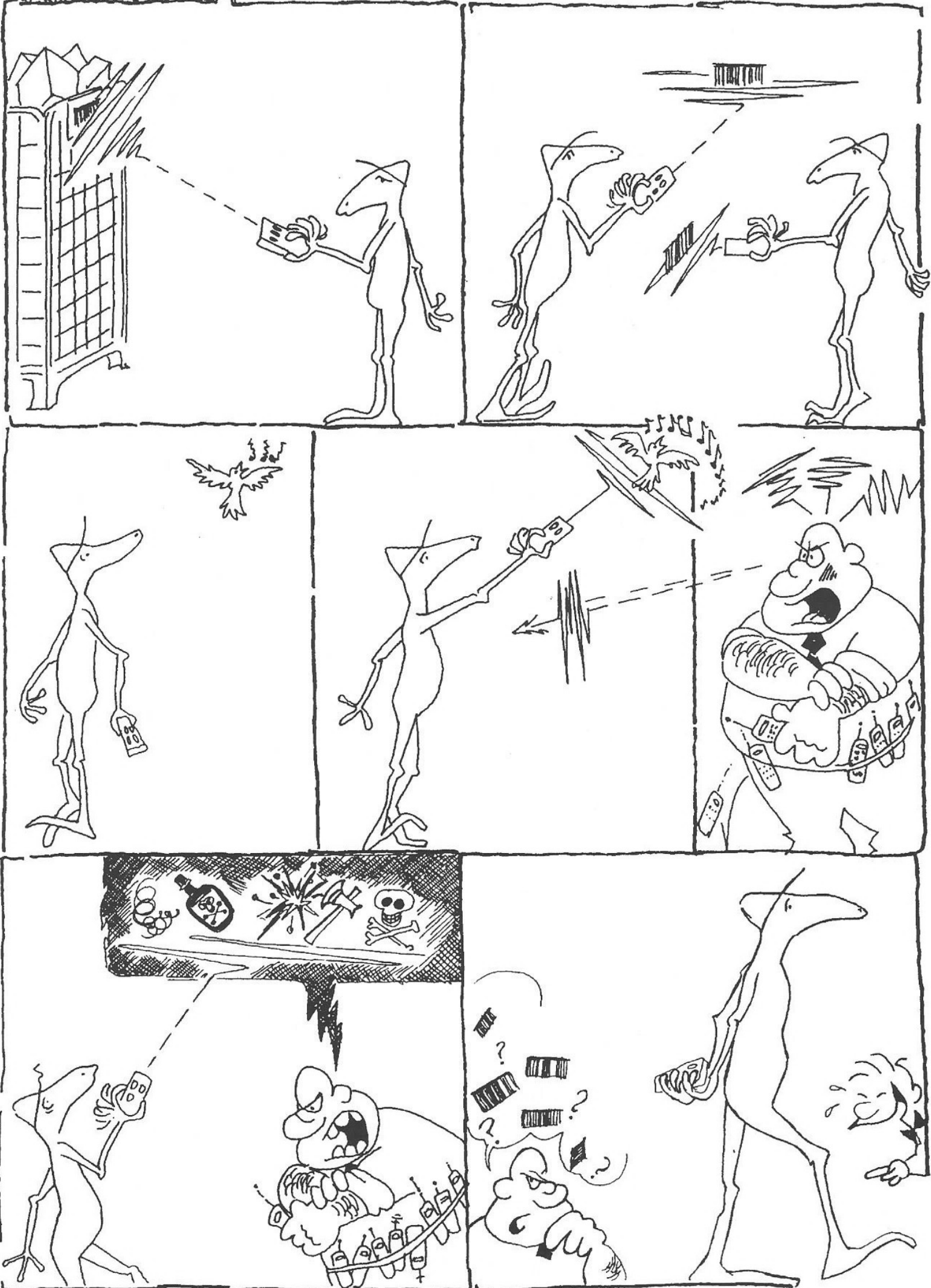

ULEVISTA
NNAN
STA!
HDOK-
TA!

PASILLINKANTAJA

ASIALLA JIMIN UHKEA KISSA

Hommage à B.V.

ARIN RUOKAPALSTA

VIKONA

Ari Mälkönen

Tällä kertaa on vuorossa unkarilainen perinneruoka, paprikáscsirke eli paprikakana. Edulliseksi sen tekee se, että broilerin koipireisiä saa yhtenäen tarjouksesta: ne ovat nykyään halvinta lihaa. Kahteen annokseen tarvitset:

- 2 broilerin koipireittä
- 2 pientä tai yksi iso sipuli
- neljä-viisi ruokalusikallista ruokaöljyä
- 3 teelusikallista paprikaa
- 2 desilitraa vettä
- mustapippuria ja suolaa
- 2 dl:an purkki kermaa

Koipireidet leikataan kolmeen osaan (koiven saa helposti irti leikkaamalla veitsellä nivelen kohdalta. mutta reiden irrottamiseksi "rungosta" täytyy tehdä enemmän töitä: viillot niveleen ja irti). Palat ruskistetaan paistinpannussa. Sipuli silputaan ja sitä haudutetaan kattilassa kymmenestä viiteentoista minuuttia. Seokseen lisätään muhittamisen aikana paprika. Lämmön pitää olla mieto. sillä paprika palaa helposti ja silloin siitä tulee kitkerää. Seuraavaksi kananpalat kattilaan, maustetaan suolalla ja pippurilla, ja perään vesi. Annetaan kiehua kannen alla tunti. Kerma lisätään pari minuuttia ennen tarjoilua, että se ehtii kuumentua.

Jälkikommentti: Aito unkarilainen käyttäisi rasvana sianihraa. mutta Suomessa "Wilsonin pintaa" ei kai ole näkynyt metsätyömaillakaan kolmeenkymmeneen vuoteen. Paprikaa voi maun mukaan terästä cayenpippurilla tai chilillä, vaikka tämä ruokalaji ei "luonnossakaan" ole tulinen. Kotimaassaan tämä ruoka tarjotaan itse tehtyjen mykyjen eli galuskan kanssa. Kotioloissa kannattaa käyttää kastiketta hyvin "imevää" makaronilajia.

SUURLAKKO 1905

AY-LIIKKEEN HISTORIAA SUOMESSA -OSA II

Oiva Varjos

Siinä missä vuosi 1905 Venäjällä oli kenraaliharjoitus vuoden 1917 vallankumoukselle, oli tuon vuoden 1905 tapahtumilla Suomessa myös seurauksensa vuosina 1917 ja 1918. Voi sanoa, että suurlakko 31.10.-6.11.1905 oli Suomen itsenäistymisen ja sitä seuranneen kansalaissodan esinäytös.

Syyskuun 5. vuonna 1905 Venäjä solmi rauhan Japanin kanssa. Venäjän valtionaloutta rasittanut tappiollinen sota oli hävitty. Tilanteen kehitys Venäjällä johti lokakuussa väkivaltaiseen lakkoliikehdintään Moskovassa ja maan pääkaupungissa Pietarissa. Rautatieläiset antoivat 22. 10. kehotuksen valtiollisesta suurlakosta. Liikenne Venäjällä oli näin pysäytetty (samalla estyi myös varsinaisten vallankumouksellisten voimien keskinäinen yhteydenpito ja toiminta). Maanantaina lokakuun 30. päivänä myös Suomessa, Helsingin Rautatien torilla pidetty kansankokous kehotti kaikkia Suomen työläisiä yleislakkoon. Koska poliisimiehet liittyivät lakkoilijoihin ja sähkölaitoskin oli pimeänä syntyi seuraavana päivänä samassa paikassa pidetyssä torikokouksessa päätös erityisen kansalaiskaartin perustamiseksi yleisen järjestyksen turvaamiseksi syksyn synkinä iltoina ja öinä. Samaan aikaan Palokunnantalolla P.E.Svinhufvudin johdolla kokousta pidetty perustuslaillinen puolue - siis porvarit - antoi lakolle tukensa ja päätyi myös kansallisen suojeluskaartin perustamiseen. Kumpikin puolue - perustuslailliset ja sosialidemokraatit - perusti myös oman lakko-toimikuntansa. Suurlakon keskeinen päämäärä oli kummallakin sama: yleiseen ja yhtäläiseen äänioikeuteen perustuva kansanedustuslaitos ja maan venäläistämiseen tähtäävien laittomuuksien lopettaminen. Myös Helsingin yliopiston ylioppilaskunta oli keskuudestaan perustamassa järjestyskaartia. Tämän ns. lioppilaskaartin tunnuksena oli valkoinen käsivarsinauha, kansalliskaartilla punainen, mistä nimitys punakaarti tulee.

Helsingissä kansalliskaartin ylipäälliköksi tuli kapteeni Johan Kock ja tämän apulaisena ja sijaisena toimi ylioppilas Eero Haapalainen. Näiden työväestön ja ylioppilaiden suojeluskaartien vahvuus oli 31.10. illalla jo 2000 miestä, jotka kummassakin kaartissa jakautuivat pienempiin osastoihin komppanioista rykmenteihin. Tehtävät kaarti jakoivat keskenään toimien yhteisymmärryksessä. Punakaartiin liittyi viikossa työväestöä lopulta 6450 miestä ja sen järjestys oli sotilaallinen - tosin aseistamaton. Myös muissa kaupungeissa muodos-

tettiin kansalaiskaarteja joko työväenyhdisteysten tai vapaapalokuntien ympärille. Yleensä näiden kaartien jäsenistö oli kuitenkin kaikista yhteiskuntaluokista koostuva. Tunnuksina kaarteilla oli joko punainen tai valkoinen käsivarsinauha. Kun tieto suurlakon puhkeamisesta saavutti Karjalan maaseudun, saapui perustuslaillisten lakkokansliaan Viipurissa maanviljelijä Matti Läheniemi ilmoittaen kaupungin ulkopuolella olevan monisatapäisen talonpoikaisjoukon odottamassa hyökkäyskäsä, jos venäläinen sotaväki alkaisi ahdistella sen asukkaita.

Tampereella suurlakkokomitean asettama valiokunta julkaisi 1. marraskuuta ns. punaisen julistuksen, jonka nimitys tosin tulee käytetyn painopaperin väristä. Julistuksen keskeiset vaatimukset olivat perustuslakia säättävän kansalliskokouksen koolle kutsuminen, jonka kokouksen tuli myös järjestää yleiseen ja yhtäläiseen äänioikeuteen perustuva kansanedustuslaitos. Lisäksi vaadittiin maan nykyisen hallituksen - senaatin - syrjäyttämistä ja väliaikaisen hallituksen asettamista Helsingin asukkaiden kansankokouksessa. Valtioyhteys Venäjään tuli kuitenkin säilyttää. Suhtautuminen tähän vallankumoukselliseen julistukseen oli innostunut ja lopulta kaikki puolueet periaatteessa tukivat siinä esitettyjä vaatimuksia. Vain perustuslailliset suhtautuivat kielteisesti ajatukseen hallituksen syrjäyttämisestä. Kysymys oli menettelytavoista ja toisaalta heillä oli uutta ja tarkempaa tietoa Venäjän tapahtumista. Helsingin rautatienrantaan valittiin sitten Suomelle väliaikainen hallitus 4.11. pidetyssä kansankokouksessa. Sen kokoonpanossa olivat kaikki puolueet perustuslaillisia lukuunottamatta edustettuina. Tämä hallitus ei kuitenkaan koskaan ehtinyt kokoontua.

Tällä välin Venäjän valtiollinen kriisi alkoi kuitenkin hellittää, kun keisari Nikolai II antoi 30.10. manifestin Venäjän perustuslaista. Edelleen Nikolai II allekirjoitti 4.11. Suomen perustuslaillisen puolueen ehdotuksen pohjalta tehdyn ja kenraalikuvernööri Obolenskin tukeman ns. marraskuun julistuskirjan, jolla lailliset olot suomen suuriruhtinaskunnassa palautettiin ja säätyvaltiopäivät kutsuttiin koolle. Kun tieto manifestista saavutti Helsingin, teki sosialidemokraattien keskuslakkotoimikunta päätöksen lakon lopettamisesta maanantaina 6.11. klo 14. Työväenliikkeen painostusvälineenä käyttämä lakko oli näin alkusysäyksenä Suomen eduskuntalaitoksen synnylle, joka tapahtui seuraavana vuonna pidettyjen viimeisten säätyvaltiopäivien päätöksellä.

Näihin tapahtumiin liittyy vielä Venäjän valtiollisen poliisin - ohranan - provosoima sotilaskapina Viaporin (Suomenlinna) linnoituksessa heinä-elokuun vaihteessa 1906. Punakaartilaisia lähti silloin Riihimäelle rikkomaan rataa ja osa heistä siirtyi Viaporiin avustamaan kapinallisia. Kapina kukistettiin nopeasti ja omavaltaisesti 31.7.1906 suurlakonkin julistanut punakaartin päällikkö kapteeni Kock joutui pakenemaan maasta.

Voutila parin viikon takaa. Kuva Oiva Varjos

FIRMAN ETU ENNEN KAIKKEA

JOUNI KYTÖAHO

Näinä ankeina aikoina jokainen, joka on saanut pitää työpaikkansa, pitää siitä luonnollisesti kynsin hampain kiinni ja nyökyttelee päivittäin mitä hullunkurisimmille uudistuksille nöyränä kuin hyvin paiskattu kokkerspanieli. Yhä yleistyvien tiimivouhotusten myötä useilla työpaikoilla on otettu käyttöön uudenlaiset esimiesalaiskeskustelut, jotka yleensä kiihdyttävät molempia osapuolia. Tällaisissa keskusteluissa esimies haastattelee alaistaan eli alamaistaan kuin isä poikaa. Käydyn keskustelun pohjalta esimies pisteyttää alaisen ja pisteytys vaikuttaa palkkaan. Näin moraalittomasti on jossain päätetty. Tunnen tapauksia joissa esimies ei ole vielä syntynytäkään, kun alainen on jo paiskonut firmassa töi~tä. Mutta älkäämme tehkö iästä ongelmaa, kuten Sarasvuo sanoo. Nuorikin esimies voi itseluottamuskurssit ja temppurataseminaarit käyttää omata valtavasti kannustavaa energiaa ja psykologista silmää. Kenties myös lääkärin taitoja. Seuraavassa pieni kuvitteellinen esimerkki tällaisesta rakentavasta esimies-alainen keskustelusta positiivisessa hengessä:

ESIMIES: Viihdytkö työssäsi ja jos et niin miksi et?

ALAMAINEN: Viihdyn toki oikein hyvin. Miksi en viihtyisi.

ESIMIES: Listaa kolme parasta asiaa itsestäsi työssäsi.

ALAMAINEN: Olen täsmällinen, nopea ja luotettava.

ESIMIES: Suhtaudutko uudistuksiin myönteisesti?

ALAMAINEN: Suhtaudun. Rakastan työtäni. Soluja. Tiimejä. Joukkueita. Voutila maailmankartalle.

ESIMIES: Loistavaa. Entä kannatatko moniosaamista?

ALAMAINEN: Jo vain. Olen valmis siirtymään työtehtävästä toiseen lihaa säästämättä, laadusta tinkimättä. Teen mitä vain. Tarvittaessa esitän vaikka vierailijoille yksinlaulua, jos firman etu sitä vaatii.

ESIMIES: Vältätkö turhia poissaoloja?

ALAMAINEN: Tottakai. Jos lapseni saa vaikkapa tulirokon, roiskasen kyllä kylmää vettä päälle, mutta en jää sen vuoksi kotiin vaan kiiruhdan työpaikalle hokien itselleni koko ajan että ensin työ ja sitten vasta perhe.

ESIMIES: Miten panostat firman tuottavuuteen?

ALAMAINEN: Jos esimerkiksi työkaverini luiskahtaa lajittelu-uurnaani ja jatkaa matkaa hihnojen välissä kohti hylkylaatikkoa, pysäytän masiinan vain siinä tapauksessa jos esimies antaa siihen luvan tai siitä ei ole ylenpalttista haittaa tuotannolle. Tässä yhteydessä kannattaa myös muistaa että nykyään saa varsin kivoja surunvalitteluadresseja. Sellaisen voi mainiosti lähettää työkaverin omaisille.

ESIMIES: Olet ollut talossa kaksikymmentä vuotta. Aiotko jäädä alalle?

ALAMAINEN: Ilman muuta. Onhan tämä kutsumustyö.

ESIMIES: Oletko ollut missään muussa työssä ja jos olet, miten vertaisit sitä nykyiseen työhösi?

ALAMAINEN: Nuorena miehenä olin saippuatehtaalla, liukastuin ja sain kenkää, mikä oli minulle ihan oikein. Saippuatehdas oli hyvä työpaikka mutta tämä on paras. Päivääkään en vaihtaisi pois. ESIMIES: Millä tavalla pyrit innostamaan ja motivoimaan työtovereitasi?

ALAMAINEN: Tulen työvuorooni iloisesti hymyillen firman lippis päässä ja niin lähden myös työvuorostani pois. Autan auliisti työtovereitani ja jouluruuhkassa olen ihan nöf nöf ja teen talolle muutaman talkoovuoron.

ESIMIES: Millä tavalla kirkastat firman kilpeä vapaa-aikanasi?

ALAMAINEN: Jos joku kysyy vaikka palkkaani, kerron sen kahdella. Periaatteessa en kyllä valehtele, mutta tässä tapauksessa se on firman edun mukaista.

PASILLI -lehden on taas tarkoitus ilmestyä maalis-huhtikuun vaihteessa. Siihen tarkoitettut jutut ja kuvat voi toimittaa entiseen tapaan osaston toimikunnan tai toimituskunnan jäsenille, luottamushenkilöille tai suoraan luottamusmieshuoneeseen. Hengentuotteista maksetaan palkkio, joka on verotettavaa tuloa. Liitä siis mukaan pankkiyhteystietosi sekä lisäveroprosenttisi!

KV-TUOTANTO VANTAA!

Nyt, kun vuosi on jälleen vaihtunut, toivotan tässä aluksi kaikille oikein hyvää vuoden alkua ja ennen kaikkea hyvää jatkoa.

Pari sanaa tuosta KV:stä (Kansainvälisestä tuotannosta), etenkin sen nimestä. Nimihän ei miestä pahenna jne sanotaan jossain. Nimeä (KV) käytetään puhelimeen vastattaessa ja kaikissa muissakin virallisissa yhteyksissä, asiakaspalvelussa yms. Mutta kuinka on käynytkään, siitä pari esimerkkiä. Otetaanpa ensimmäinen vaikka "ylätasolta". Viimeksi haettiin tuotantopäällikköä Kansainväliseen tuotantoon. Saatiinhan se, ja mitä lukikaan työnantajan tiedotteissa? KV-tuotannon tuotantopäälliköksi on valittu Leo Hulikkala ja vähän myöhemmin "Lexa" siirtyy Ulkin tehtäviin silloin ja silloin. Eihän tämä nyt niin kovasti häpeä ole, koska oma "yläkerrankin" väki käyttää samaa "kaksoissanontaa" useastikin.

Tervetuloa vain "Lexa Ulkkiin"!

Sitten se toinen lupaamani esimerkki. Aikaa on jo kulunut vaikka kuinka paljon, mutta julkisivussa komeilee aina vaan asiakkaille Ulkomaan tuotanto yms. mutta ei missään tapauksessa KV tuotantoa.

Organisaation muutos se jos mikä on muotisana nykyisin. Nyt meillä palattiin ns. vanhaan malliin. Tiimit ja solut purettiin. Haettiin esimiehiä "uuden" vanhan mallin tekemiseen, jossa pomot kiertäisivät kaikki osastot ja olisivat myös kaikki kaikkien esimiehiä. Paikat pantiin hakuun ja oikeudenmukaisestikin "vanhat konkarit" saivat pitää paikkansa. Heille annettiin jopa puoli vuotta aikaa ylimenokautta varten tuttuihin asioihin tutustumiseen. No, "pojat" yrittivät parastaan; entiset selvät kunnon asiat olivatkin yht'äkkiä muuttuneet aivan kummallisiksi. Niihin ei uskallettu puuttua, kukaan ei oikeastaan uskaltanut tehdä yhtään mitään. Periaatteessa kellään ei ollut esimiestä, kukaan ei vastannut mistään? Oli joukko alaisia, jotka eivät tienneet kenen puoleen kääntyä, ja oli joukkio esimiehiä, jotka osasivat aina neuvoa toista. (Sen toisen saattoi hyvässä lykyssä tavata jo noin viikon tai kahden kuluttua. Mutta ei niin pahaa jos ei hyvääkään, aikaa siitä on vierähtänyt, mutta pojat ovat oppineet. Väitänkin, että tällä hetkellä Ulkissa... ässh... KV-tuotannossa on parhainta esimiesainesta.

Hyvä "pojat" (esimiehet)!

Näinhän se Pasilakin alkaa tulla perässä. Viitteitä siitä ainakin on (meinaan tähän vanhaan käytäntöön palaamisessa). Aina kun saa muutaman vaihdoksen aikaan, se tekee suorastaan ihmeitä. Meilläkin tulee 5. Vuosi täyteen täällä "susirajan" takana, ja onpa viisi johtajaakin tullut peliin. Toivottavasti nykyinen johtajamme Leo Hulikkala on edes vähän enemmän kansan tavoitettavissa, entisiinsä verrattuna.

Voutila: Susirajahan se kulkee kenen mielestä kehä I:n, kenen Kehä III:n pohjoispuolella. Molemmissa tapauksissahan tuo on vain itsekeskeisten ihmisten luoma sanonta. Saa nähdä ken elää, mikä onkaan Voutilan todellinen kapasiteetti ja mikä koko laitos. Tällä hetkellä ei ainakaan kaikilta osin kaikilla ole asiat hanskassa. Tällä hetkellä voisin sanoa, ettei se niin helvetillistä ole toi töissä käyntikään tuon Kehä III:n ulkopuolella, joten kaikki vaan rohkeasti Voutilaan kun ehdoista on ensin sovittu selkeästi.

Jos saataisiin tämä Pasillikin ilmestymään vähän säännöllisemmin, voitaisiin tulikiven katkuisiin asioihinkin puuttua vähän ajankohtaisemmin. Tämä on sitä loppulirua jo. Muistuttaisin tässä yhteydessä, että vuosikokoushan on perinteisesti HTY:n talolla 14.2.1998 klo 13.00, joten kaikki mukaan. Tämä saattaa olla viimeinen kerta siellä hinnoittelun takia, joten menkäämme sinne ainakin osittaisen nostalgian merkeissä.

PS. Näin Pasillin välityksellä omasta kuin toimikunnankin puolesta toivotan Mattilan Kaleville Ulkista (ei KV-...) hyvää työttömyysputkiturvaa ja hyviä eläkepäiviä.

Terv. toiv. LM
Martti Mikkonen
"Ulkista"

Kuolema

Timo Bomb

Musta kissa kulki pitkin pellonpiennarta. Se oli epäilemättä vanha, ja sen viiruinen turkki oli ohut ja laikukas. Korvat lupsottivat vähän miten sattui ja toinen niistä oli rumasti arpeutunut revettyään tappelussa melkein irti. Huomiota herättävää oli se, että sillä oli suussaan hiiri, elävä hiiri. Kolli oli napannut sen erään maatalon kulmauksesta huomattuaan sen kurkkivan seinässä olevasta pienestä reiästä. Nyt se lökötteli tyytyväisenä hiiri suussaan; se saattoi aloittaa herkkutuokionsa milloin tahansa. Saalis oli kuitenkin mehevä, ja se oli päättänyt pitkittää nautintoa. Päiväkin oli kaunis, joten mikäs oli lompsieissa pitkin maita ja mantuja. Siimähäntä suussa ja askel kohti tuttua vesipaikkaa.

Vaan mitä mahtoi ajatella toinen osapuoli? Se oli verevä nuori uros, joka oli ollut lähdössä ulos naaraita katsastelemaan. Mitkä olivat sen mietteet? Katuiko se? Mahtoiko se ajatella mielessään: Jos olisin lähtenyt ulos minuutta aiemmin, tahi minuuttia myöhemmin, niin en olisi tässä nyt. Joka tapauksessa se pelkäsi. Se pelkäsi niin, että pelon tuoksu kulkeutui kissan sieraimiin, joka värähti tyytyväisenä. Se ravisti hiirtä suussaan ja muutti suuntaa väistääkseen koiraa, jonka se näki kauempana edessään. Se höllensi välillä otettaan ja kiristi taas, kun hiiri yritti luikahtaa irti. Ehei, tämä saalis ei lähtisi minnekään. Tänän juustohöylän tien pää oli oleva tässä ja nyt. Kaukana siintävä järvi heijastui kissan silmiin ja se muutti kulkusuuntansa sen mukaan. Se tiesi koska se olisi suunnilleen perillä eikä sillä ollut kiire. Aurinko köllötteli taivaalla, oli lämmin, ja kissalla oli mukavaa, oikeastaan pitkää aikaa. Sitten se puraisi.

Juha Hämäläisen muistolle

Vuosi -98 alkoi murheellisesti. Perjantaina 02.01 meidät tavoitti murheellinen viesti, olit poistunut yllättäen joukostamme jo 31 vuotiaana, vuoden ensimmäisenä päivänä.

Muistamme sinut, Jussi, aina iloisena ja elämänmyönteisenä ihmisenä ja hyvänä toverina. Sinulle oli ay-toiminta kaikki kaikessa, olithan kerennyt käymään juuri Kiljavan opiston vuosikurssin. Nuoresta iästäsi huolimatta olit kerinnyt toimimaan Pl:n Kajaanin osaston sihteerinä vuonna -89 ja sen jälkeen puheenjohtajana 90-96, jonka kauden aikana Kajaanin automiehet sekä Ämmänsaaren osasto yhdistyi siihen, ja nimeksi tuli Postiliiton Kainuun osasto. Lisäksi sinulla oli Postiliitossa luottamustehtäviä sekä myöskin kunnallisia luottamustoimia.

Kerkesit vuosikurssin jälkeen olla meidän ilonamme täällä Pasilassa ainostaan 3 kuukautta kunnes sairauskohtaus yllätti sinut. Toivomme kevyitä multia sinulle, Jussi.

Muistoasi syvästi kunnioittaen
Postiliiton Pasilan osasto ry.

PASILLIN PIILOSANATEHTÄVÄ N:o 2

Seija-Sinikka Uhm

1		9		10		11		12		13		14
2												
3												
4												
5												
6												
7								8				

VAAKASUORAAN:

2. Joustava joustaja monen työsuhteen saa oikaista ja joustavasti huonommaksi. Saataisko Aija nöyremmäksi? (13)
3. Riitti monessa tapauksessa pelkkä ilmoitus ja monista se riittää, ettei kohdalle satu. Lama ne kuulemma sanelee, tai markkinavoimat vai oikeinko Herra taivaassa. Vastaan pitäisi tapella, mutta pelottaa niin, että housut hikoo. (13)
4. Kavahda kuritusta ja rukkaa vauhdit paremmin. Puhki raadat kuviosi kumminkin. Palkkatyö on kahden kauppa ja hölmö itsensä halvalla myy. (13)
5. Nuoruutesi akat nastoja olivat, päässäsi muistot, onnelliset ja rakkaat takaisin palaa. (13)
6. Istutettu uhka valtaa nyt ratkojaparan. Hoh hoo! Taidat olla peräti peloteltu. (13)
7. Merituulella palmuille soittaa, onnellinen, kulle EU ei mitään merkitse. (7)
8. Lanteet tai ainakin lannevaate keinuen Havaijilta asti saapui. Mutta laulun mokoma murjoi, kuin lapin tyttö ainakin. (5)

PYSTYSUORAAN:

1. Musisoiko pesusoikko vai valtasiko sokeus poimusi? Joka päivä siihen törmää, kaupassa, ratikassa, töissä ja kapakassa. (13)
9. Reissua tuleva aika muistaa. Kunkkuja läjäpäin ja keisareita, kuin meren mutaa. (13)
10. Noviisi Immanuelin viides ja neljästoista. Kyllä ruotsinlautta on sittenkin isompi. (13)
11. Ulla Puolanne vaatteettomana etelässä. Alaston porvari, ainakin melkein. (13)
12. Aamujat ensin siitä viitteitä antaa:
Miltä maistuu työ,
päivän pitkä ja raskas.
Ikuisuus kesään. (13)
13. Satais edes tarpeeksi, mutta vain annoksittain jäätyneet pisarat kahisevat maahan. (13)
14. Kustille se tulee tavaksi, kuin toinen luonto, sanovat. Niinköhän? Tontut uskomat, sanon minä! (13)

PARI SANAA RISTIKOSTA

Ensimmäinen piilosanatehtävä oli hyppy tuntemattomaan. Minulla ei ollut mitään käsitystä Pasillin lukijoiden ratkomistaidoista, mutta osoittautui, että tukijoina on kovan luokan tekijöitä, päätellen vastausten määräst. Voittajan nimeä en vielä tähän lehteen, teknisistä syistä johtuen, saa. Sen julkistan vasta seuraavassa numerossa, yhdessä ratkaisun kanssa. Kaikki ratkaisut, jotka tulevat ennen tämän (siis tämän nimenomaisen, käsissäsi olevan) lehden ilmestymistä, ovat mukana kisassa.

Kiinnostava kysymys on tietenkin "jollekulle tuleva, jonkinlainen palkinto". Se on puhdasta rahaa. Verottajan aiheuttamista syistä johtuen, tasan 49,5 markkaa.

Tämänkertaisen tehtävän yritin saada monipuolisemmaksi ja ihan pikkuisen vaikeammaksikin. Nyt en ole käyttänyt pelkkiä anagrammeja, vaan ratkaisusanat saattaavat löytyä suoraan tekstistä tai löytäminen voi kysyä hitusen päättelykykyä muussakin muodossa.

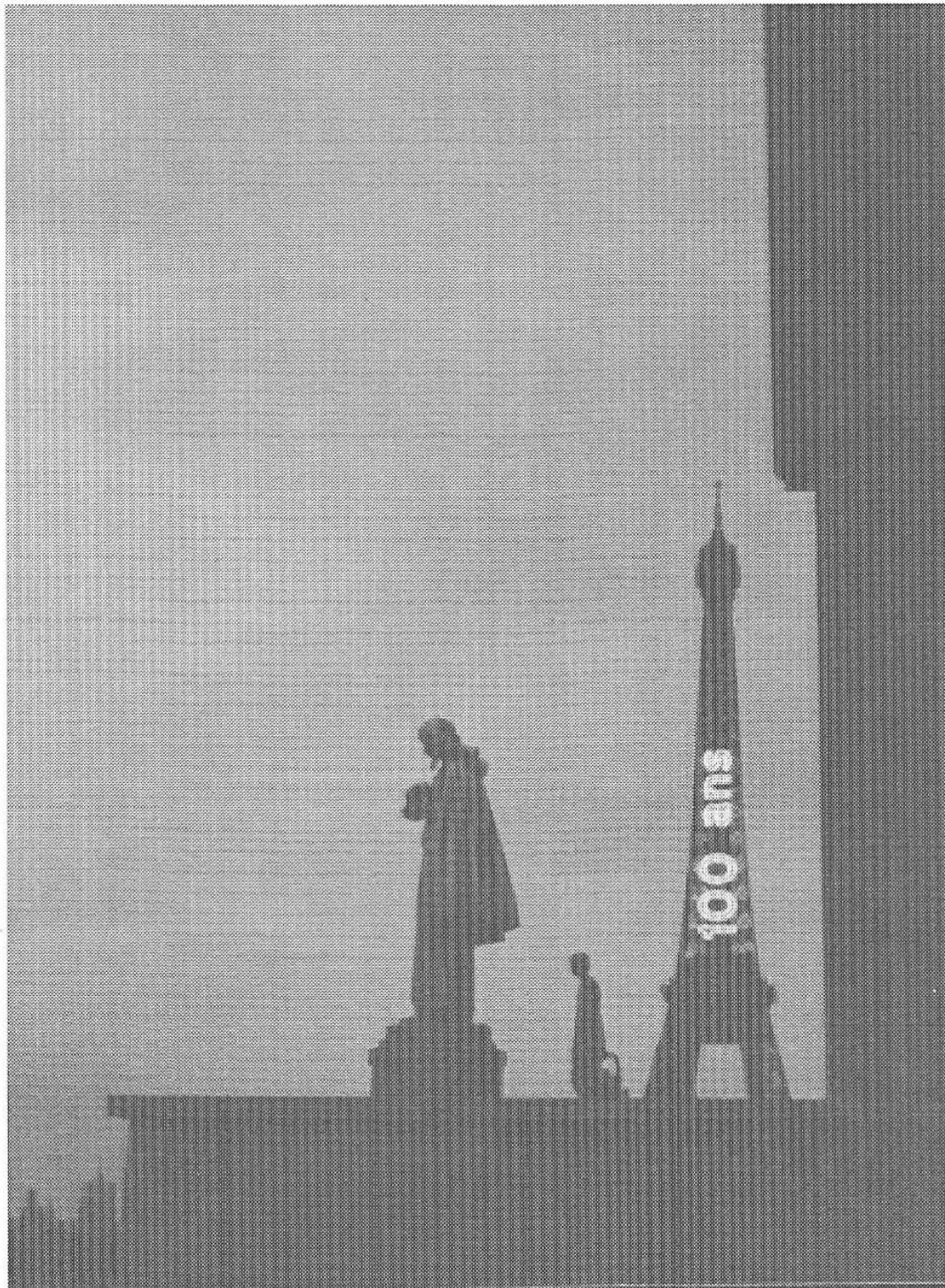
Vastaukset saa toimittaa jälleen suoraan Pasillin toimitukseen suljetussa kirjekuoressa, jossa päällä merkintä "RISTIKKO" ja sisällä oikea ratkaisu ynnä vähän henkilö- ja yhteystietoja, dekkarityön välttämiseksi. Luottamushenkilöitä voi myös käyttää kuriireina, useimmat heistä tietävät, missä Pasillin toimitus ja luottokoppi piilevät.

Toivon kaikille innokkaille ratkojille menestystä ja viihtyisiä hetkiä (monia ja pitkiä tietenkin) tehtävän parissa.

Erikoisesti kaipaen naisten suurempaa yritystä. Kovin vähäiseksi näyttää ennakkotietojen perusteella naisten osuus jäävän. Tsemppiä siskot, ei tämä mikään miesten laji ole. Pelko pois, näytetään tojotanrassaajille!

Seija-Sinikka

P.S.JA JOKAINKERI JA IIKKA VUOSIKOKOUKSEEN

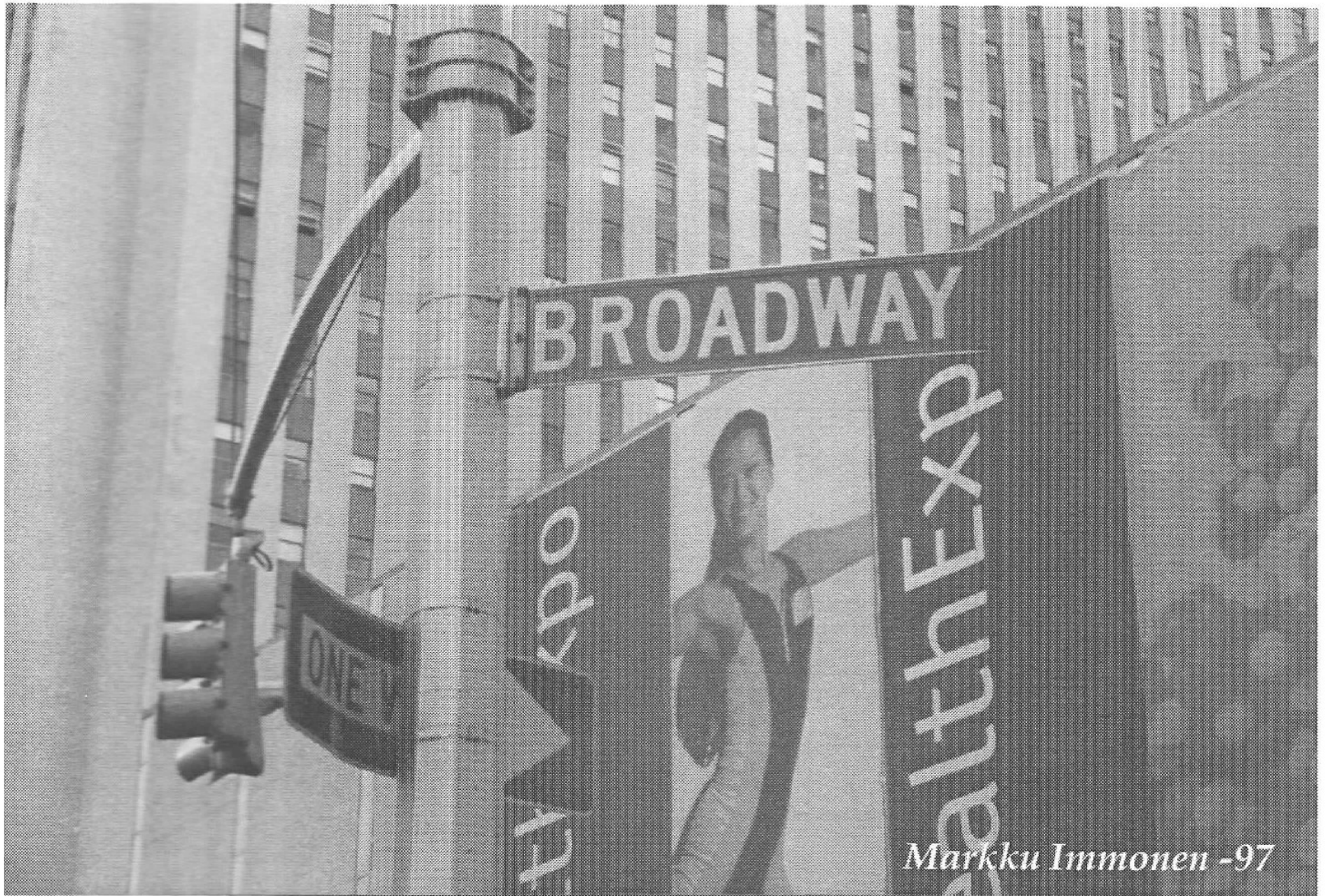

PARIS I

Markku Immonen

Peilit, haudat ja taivas
rakastetut joen virtaamat
Katsoin sen kaiken yksin
vieläkin lennossa, ryöstäen
kun unet, arvot, todellisuus
purkautuivat vauhdilla

rue des Canettes iltaisin
äänet, keskiaika, pois metroon
joimme punaviiniä haudalla
koska me elämme luemme
valitsemme & kuolemme
tässä kaupungissa

NEW YORK I

Markku Immonen

Metropoli kuljen pyöriesi yli
liikkuvien keltaisten
kauniit naisenpäät huutavat
näkymätöntä kieltään minulle
Get your kicks on Route 66

Miltä tuntuu zenitissä
keskipisteessä horisontin takana
nopeasti kutistuvassa kehässä
kunnes ympyrä soi Bb-duurissa
täyttyneenä savuisessa klubissa

jokaisen totuuden vastakohta
ON TÄMÄ TOTUUS ITSE

Olen lausumaton sana ja musiikki
minä katson näytelmää
sinä haluat lavalle
olet pudonnut ylöspäin sinä olet kaunis
tyttö Bleeker Streetiltä

Sieluni huutaa mutta ei tuskasta
foninkielet vääntyvät vodkan hinnasta
ja huomenna täällä sataa

Osoitteenmuutos

POSTIMAKSU MAKSETTU
Sopimus 00530/609

Uusi osoite

Postiliiton Pasilan osasto r.y.
PL 25
00231 Helsinki

.....
Jos muutat tai jos lehtesi tulee väärän osoitteeseen, voit käyttää yllä olevaa osoitteenmuutosilmoitusta. Ilmoituksesi kulkee sopimuslähetyksenä eli voit lähettää sen ilmaiseksi.

Postiliiton Pasilan osasto r.y:n

VUOSIKOKOUS

HTY:N TALON JUHLASALISSA
Paasivuorenkatu 5, 00530 Hki

14.2.1998 KLO 13.00

TERVETULO A

